

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۗ^١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ

چون بیايد نصرت الله و فتح * و بینی مردم را میشوند داخل در دین

اللَّهُ أَفْوَاجًا^٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ^١ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّكَ كَانَ تَوَّابًا^٣

الله به افواج * بگو سبوح بحمد ربت و بکن استغفار نزدش. یقیناً اوست تواب^١ *

(١) تواب: تاب کننده. قبول کننده توبه، که روی رحمت خود را میگرداند بسوی کسیکه به او رومیآورد.